

উত্তৰ প্ৰদেশ ৰাজ্য

বনাম

শ্বেৰ সিংহ আৰু অন্যান্য

১৭ ডিচেম্বৰ, ১৯৯৬

(ন্যায়াধীশ কে. ৰামস্বামী আৰু জি. বি. পাটনাইক)

নগৰীয়া ভূমি (চিলিং আৰু নিয়ন্ত্ৰণ) আইন, ১৯৭৬-ধাৰা ৬(১) নগৰীয়া খালী মাটিৰ অধিকাৰী-ধাৰা ৬-ৰ অধীনত ঘোষণা দাখিল-যোগ্য কৰ্তৃপক্ষ ই পৰ্যবেক্ষণ কৰি আছিল যে ঘোষণাকাৰীজনে অতিৰিক্ত চিলিং অধিকাৰ কৰি আছিল-জিলা ন্যায়াধীশৰ আগত আপীল কৰা হৈছিল- আপীলৰ চলি থকাৰ সময়ত ঘোষণাকাৰীজনৰ মৃত্যু হয়-যোগ্য কৰ্তৃপক্ষলৈ বিষয় টো প্ৰেৰণ কৰা হয়-উচ্চ ন্যায়ালয়ে খাৰিজ কৰা বিমাণ্ড আদেশৰ বিৰুদ্ধে চৰকাৰে লেখ আবেদন কৰে- আপীল-গুৰুত্বপূৰ্ণ তাৰিখটো হ'ল ধাৰা ৬(১)ৰ অধীনত যোগ্য কৰ্তৃপক্ষৰ আগত দাখিল কৰা ঘোষণাৰ তাৰিখ-মাটিৰ মালিকৰ মৃত্যুৰ পিছত উইলবিহীন বা উইল উত্তৰাধিকাৰৰ প্ৰশ্ন উত্থাপন নহয়- সেয়েহে জিলা ন্যায়াধীশে বিষয়টো নতুনকৈ বিবেচনা আৰু গণনাৰ বাবে পঠিওৱাটো সঠিক নাছিল।

দেৱানী আপীল অধিকাৰক্ষেত্ৰ : দেৱানী আপীল নং ১৩৫০/১৯৮৬ ।

চি. এম. ডব্লিউ. পি. নং ২৫৮৯ / ১৯৮২ গোচৰত এলাহাবাদ উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ ১০.৮.৮৪ তাৰিখৰ ৰায় আৰু আদেশৰ পৰা।

আৰ. চি. ভাৰ্মা আৰু আৰ. বি. মিশ্ৰ আপীলকাৰীৰ হৈ ।

আদালতৰ তলত দিয়া আদেশ প্ৰদান কৰা হয়:

বিশেষ অনুমতিৰ দ্বাৰা কৰা এই আবেদন এলাহাবাদ উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ বিদ্বান একক ন্যায়াধীশে ১৯৮৪ চনৰ ১০ আগষ্টত লেখ আবেদন নং ২৫৮৯/৮২ খাৰিজ কৰি কৰি দিয়া ৰায়দানৰ পৰাই উদ্ভৱ হৈছে। স্বীকৃতিপ্ৰাপ্ত কথাটো হ'ল ৰাম হেটে ১৯৭৬ চনৰ নগৰীয়া ভূমি (চিলিং আৰু নিয়ন্ত্ৰণ) আইনৰ ৬ নং ধাৰাত ঘোষণাৰ বাবে মামলা দাখিল কৰিছিল। যোগ্য কৰ্তৃপক্ষই খচৰা বিবৃতি প্ৰস্তুত কৰি জাননী জাৰি কৰি আপত্তিসমূহৰ শুনানিৰ পিছত পৰ্যবেক্ষণ কৰে যে ঘোষণাকাৰীৰ হাতত নিৰ্ধাৰিত চিলিঙ তকৈ ১১৪৬.০৪৩০ বৰ্গমিটাৰ অধিক মাটি আছিল। তাৰ পিছত জিলা ন্যায়াধীশৰ সন্মুখত আপীল দাখিল কৰা হয় , আপীলৰ নিষ্পত্তিৰ অপেক্ষাত ঘোষণাকাৰীৰ মৃত্যু হয়। জিলা ন্যায়াধীশে বিষয়টো নতুনকৈ বিবেচনাৰ বাবে যোগ্য কৰ্তৃপক্ষলৈ প্ৰেৰণ কৰে। যোগ্য কৰ্তৃপক্ষই পুনৰ ১৯৮১ চনৰ ১৭ আগষ্টৰ আদেশৰ দ্বাৰা অতিৰিক্ত খালী মাটি ১১৪৬.০৪৩০ বৰ্গমিটাৰ হিচাপে নিৰ্ধাৰণ কৰে।

উত্তৰদাতাসকলে পুনৰ জিলা ন্যায়াধীশৰ সন্মুখত আবেদন দাখিল কৰে যিয়ে বিষয়টো যোগ্য কৰ্তৃপক্ষলৈ প্ৰেৰণ কৰে। ৰিমাণ্ড আদেশৰ বিৰুদ্ধে চৰকাৰে লেখ আবেদন দাখিল কৰে যিটো খাৰিজ কৰা হয়। সেইবাবে, এই আবেদন কৰা হয়। এইটো কোৱা হয় যে সিদ্ধান্ত ল'বলগীয়া একমাত্ৰ প্ৰশ্নটো হ'ল: ঘোষণাকাৰীৰ মৃত্যুৰ পিছত আইনী প্ৰতিনিধিসকলে সমানুপাতিক শ্বেয়াৰ দাবী কৰিব পাৰিবনে ? উচ্চ ন্যায়ালয়ে এটা তথ্য দিছে যে উপযুক্ত তাৰিখ , য'ত প্ৰাপ্যতা বিবেচনা কৰিব লাগিব , সেই তাৰিখটোৱেই হৈছে ধাৰা ৬ৰ অধীনত ঘোষণা দাখিল কৰা তাৰিখ আৰু সেই তাৰিখে ৰাম হেটে মালিক আছিল আৰু তেওঁৰ ক্ষমতাত ঘোষণা দাখিল কৰিছিল খালী নগৰীয়া ভূমিৰ ধাৰী হিচাপে। এই পৰিস্থিতিত ঘোষণাকাৰীৰ মৃত্যুৰ পিছত প্ৰশ্নটো হ'ব যে নগৰীয়া খালী মাটিৰ ধাৰীৰ আইনী প্ৰতিনিধিয়ে তেওঁলোকৰ উইলবিহীন বা উইল উত্তৰাধিকাৰৰ ভিত্তিত কোনো ধৰণৰ কৰ্তন দাবী কৰিব

পাৰিবনে? গুৰুত্বপূৰ্ণ তাৰিখটো হ'ল ধাৰা ৬(১)ৰ অধীনত যোগ্য কৰ্তৃপক্ষৰ আগত দাখিল কৰা ঘোষণাৰ তাৰিখ। ধাৰা ৬(১)ৰ অধীনত ঘোষণা দাখিল কৰাৰ সময়ত ৰাম হেট চহৰৰ খালী মাটিৰ ধাৰী আছিল আৰু সেই অনুসৰি তেওঁ ঘোষণা দাখিল কৰিছিল। মৃত্যুৰ পিছত উইলবিহীন বা উইল উত্তৰাধিকাৰৰ প্ৰশ্নটো উত্থাপন নহয়। সেয়েহে জিলা ন্যায়াধীশে বিষয়টো পুনৰ নতুনকৈ বিবেচনা আৰু গণনাৰ বাবে প্ৰেৰণ কৰা আদেশটো সঠিক নাছিল। এইদৰে উচ্চ ন্যায়ালয়ে আপীল আদেশত হস্তক্ষেপ নকৰাটো শুদ্ধ নহয় যদিও ইয়াৰ পৰা অলপ পাৰ্থক্য আছিল।

এনে পৰিস্থিতিত আবেদনৰ অনুমতি দিয়া হয়। উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ আদেশ বাতিল কৰি ৰখা হৈছে আৰু লেখ আবেদনৰ অনুমতি দিয়া হৈছে। আপীল কৰ্তৃপক্ষৰ আদেশ বাতিল কৰা হৈছে আৰু যোগ্য কৰ্তৃপক্ষৰ আদেশ ৰক্ষা কৰা হৈছে। কোনো খৰচ নাই।

আপীলৰ অনুমতি দিয়া হৈছে।

অনুবাদক-প্ৰণব জ্যোতি বৰা

জ্যেষ্ঠ অনুবাদক

গুৱাহাটী উচ্চ ন্যায়ালয়